

8.3. TREĆA KORIZMENA NEDJELJA

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

9.3. Ponedjeljak Franciska Rim.	19:00 Gola: + Saša Ramač, Ivana i Ivan Mehkek
10.3. Utorak Emil	19:00 Gola: + Alojz i Milka Zlatar i rod., Ivan i Ivanka Perić
11.3. Srijeda Tvrtko	19:00 Ždala: + Katica i Ivan Belak
12.3. Četvrtak Bernard	19:00 Gotalovo: + Bara, Marko, Jelica, Franca i Ivan Premec
13.3. Petak Patricija	19:00 Gola: + Martin Rac i rod., Ana i Ignac Pašica
14.3. Subota Matilda	19:00 Gola: + Krunoslav Peroš
15.3. ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA	8:30 ŽDALA: + Marko Grčić i rod. 9:45 GOTALOVO: + Matija Premec 11:00 GOLA: župna

Vjeronauk: prvopričesnici, utorak u 12:30 sati.

Molim nanovo prijaviti stare i bolesne za ispovijed.

Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog Trojstva - Ždala

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA – A

8.3.2026.

Evandjelje: Iv 4,5-42

Izvor vode koja struji u život vječni.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu
Dođe dakle u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što ga Jakov dade svojem sinu Josipu. Ondje bijaše zdenac Jakovljevi. Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: “Daj mi piti!” Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. Kaže mu na to Samarijanka: “Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?”

Jer Židovi se ne družu sa Samarijancima. Isus joj odgovori: “Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: ‘Daj mi piti’, ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive.” Odvratila mu žena: “Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda živa? Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?”

Odgovori joj Isus: “Tko god pije ove vode, opet će ožednjati. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati,

ne, neće ožednjati nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni.” Kaže mu žena: “Gospodine, daj mi te vode da ne žeđam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati.” Nato joj on reče: “Idi i zovi svoga muža pa se vrati ovamo.” Odgovori mu žena: “Nemam muža.” Kaže joj Isus: “Dobro si rekla: ‘Nemam muža!’ Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.” Kaže mu žena: “Gospodine, vidim da si prorok. Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati.” A Isus joj reče: “Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova. Ali dolazi čas – sada je! – kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.” Kaže mu žena: “Znam da ima doći Mesija zvani Krist – Pomazanik.

Kad on dođe, objavit će nam sve.” Kaže joj Isus: “Ja sam, ja koji s tobom govorim!” Uto dođu njegovi učenici pa se začude što razgovara sa ženom. Nitko ga ipak ne zapita: “Što tražiš?” ili: “Što razgovaraš s njom?” Žena ostavi svoj krčag pa ode u grad i reče ljudima: “Dođite da vidite čovjeka koji mi je kazao sve što sam počinila. Da to nije Krist?” Oni iziđu iz grada te se upute k njemu. Učenici ga dotle nudili: “Učitelju, jedi!” A on im reče: “Hraniti mi se valja jelom koje vi ne poznajete.” Učenici se nato zapitkivahu: “Da mu nije tko donio jesti?” Kaže im Isus: “Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo. Ne govorite li vi: ‘Još četiri mjeseca i evo žetve?’ Gle, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja: već se bjelasaju za žetvu. Žetelac već prima plaću, sabire plod za vječni život da se sijač i žetelac zajedno raduju. Tu se obistinjuje izreka: ‘Jedan sije, drugi žanje.’ Ja vas poslah žeti ono oko čega se niste trudili; drugi su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov.” Mnogi Samarijanci iz onoga grada povjerovali su u njega zbog riječi žene koja je svjedočila: “Kazao mi je sve što sam počinila.” Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje dva dana. Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove riječi pa govorahu ženi: “Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta.”

Riječ Gospodnja.

Treća korizmena nedjelja

Čitajući evanđelja, vidimo kakav je bio Isus. Ne osvrće se na ljudske obzire i uvriježene običaje, nego ga zanima čovjek i njegovo dobro. To je na osobit način vidljivo iz današnjega evanđelja. Isus je u Samariji i za dnevne vrućine sjedi u hladu Jakovljeva zdenca. Židovi i Samarijanci - iako isti narod, nisu se međusobno podnosili, jer su omalovažavali i isključivali jedni druge. Židovi su Samarijance smatrali otpadnicima od svoga naroda, krivovjercima koji ne poštuju jeruzalemski hram. Ljudima s kojima se nije trebalo, ni drugovati niti razgovarati. Od Samarijanke koja je došla zahvatiti vode, Isus ište vode. Žena je veoma iznenađena jer se tada smatralo nedoličnim, da se muškarac u javnosti obraća nepoznatoj ženi. Isusa zanima čovjek i njegovo dobro te se ne osvrće na obzire. Mi ljudi međutim, mnogo toga činimo iz obzira što će nam drugi reći. Sudimo i prosuđujemo, prema ljudskim mjerilima i kriterijima. Bog se ne zgraža nad grijehom, niti odbacuje grješnika. Prihvaća nas poput roditelja, koji bezuvjetno prihvaća svoje dijete u svim okolnostima i uvjetima. I zato, ako nas Bog ne odbacuje, zašto bi mi sami sebe odbacivali

I isključivali? Ako On ne diže svoje ruke na nas ma kakvi bili, zašto bi mi onda to činili? Ako Bog vjeruje s povjerenjem u nas, zašto mi to ne bismo činili prema samima sebi? Bog prihvaća našega brata, sestru, susjeda, kolegu s posla. Pa zašto i mi ne bismo tu osobu prihvatili, kao ljubljeno Božje dijete vrijedno pažnje i poštovanja? Kod razgovora žena Samarijanka u Isusu, nije vidjela ništa posebno. Odjednom je na prilično neugodan način shvatila, da pred njom ne stoji samo običan čovjek. Isus pokazuje da mu je poznat njezin život sa svim neugodnim pojedinostima. Žena je živjela u više izvanbračnih veza. Tek sada kroz stid i nelagodu, priznaje Isusu da je prorok. Da ne bi morala govoriti o svojoj grješnosti, vješto skreće temu sa svoga života na prijeporna vjerska pitanja između Židova i Samarijanaca. Kad nam Gospodin ukaže na našu ogoljenost, onda je jedino pametno i mudro obratiti se, zatražiti njegovu pomoć, nastojati urediti svoj život i ne gubiti vrijeme u raspravama o grješnosti društva i Crkve. Po sakramentu krštenja okupani smo vodom života i pijemo s izvora života, slušajući Božju riječ u slavlju Kristova otajstva i bogoslužja Crkve. U ovom korizmenom vremenu se vraćamo svome izvoru Kristu Isusu. Što god nam nudili, znamo i vjerujemo da je u njega izvor životni.

Cijeli naš život je traganje, za neshvatljivim Bogom. Nije samo dovoljno živjeti pobožno, svaki dan moliti i ispunjati svoje dužnosti. Potrebno je od vremena do vremena preispitati vlastiti život te izvršiti temeljitiju inventuru svojega odnosa prema Bogu, bližnjima i samima sebi. Po primjeru žene Samarijanke, otkrivamo da su naše životne brige jedna velika životna žeđ. Koju nastojimo ugasiti malim čašicama. Susretnimo i mi Krista kao što ga je i jednoga vrućega podneva, susrela jedna žena na zdencu. On je poseban i može pomoći kada smo žedni istine, mira, pravde, ljubavi i prijateljstva.

U ovo korizmeno vrijeme, a i inače, nitko od nas nema izgovora da se ne može obratiti i promijeniti. Kada govorimo o promjeni i o obraćenju, ne moramo nužno govoriti o otpadu od vjere ili Krista. Obratiti i promijeniti se trebamo i moramo od naših svakodnevnih nesavršenosti, od svoga dugoga jezika, lijenosti, mrzovoljnosti, nedobronamjernost i, zanemarivanja svojih obveza... Znamo mi dobro, što i kako bismo trebali mijenjati u svome životu. Jer, Bog nam uvijek jamči svoju blizinu i podršku.

Izvor: laudato.hr